

CAGLIERO 11

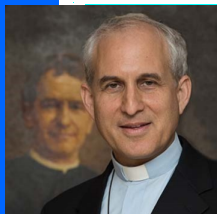
Bollettino di Animazione Missionaria Salesiana

Pubblicazione del Settore per le Missioni per le Comunità Salesiane e gli amici delle missioni Salesiane



Rím, 11. november 2016

*Starým a chorým spolubratom,
a spolubratom, ktorí sú pre rôzne motívy
neschopní priamej výchovno-pastoračnej činnosti.*



LIST STARÝM A CHORÝM SPOLUBRATOM

Drahý spolubrat!

Srdečný pozdrav z Generálneho domu, domu Don Boscovho nástupcu. Aj v mene Hlavného Predstaveného, ti chcem srdečne poďakovať za tvoju blízkosť a lásku, ale najmä za tvoju bratskú modlitbu za dona Ángela Fernándeza, za celú Kongregáciu a najmä za všetky misie a všetkých misionárov na svete.

Odtedy ma 27. GK zvolila za Radcu pre misie, často som sa odporúčal do modlitieb mnohých starých a chorých spolubratov, i tých spolubratov, ktorí nie sú schopní priamej výchovnej alebo misijnej činnosti. Vieš, že naše Stanovy vyžadujú od Radcu pre misie *“podporovať v celej Spoločnosti misijného ducha a misijnú horlivosť”* (S 138). To si vyžaduje aj mnoho modlitby! Misijný sektor, preto už roky podporuje v celej Kongregácii, spolu s úmyslami Svätého Otca, aj saleziánsky modlitbový úmysel na každý mesiac.

V týchto posledných časoch sme zverili misie a misionárov modlitbám spolubratov, ktorí sa nachádzajú v rôznych domoch starostlivosti Kongregácie. Vskutku, od roku 2014, chodievame z Misijného sektoru každého 11-ho v mesiaci do infermerie Saleziánskej Pápežskej Univerzity v Ríme, aby sme spoločne predsedali sláveniu Svätej Omše. V tom momente sa cítíme v blízkom spojení s vami, drahí starí a chorí spolubratia.

A prečo 11-ho v mesiaci? To už vieš. Je to mesačná spomienka prvej misijnej výpravy Kongregácie, ktorú vyslal samotný Don Bosco v roku 1875.

Siedmy nástupca Dona Bosca nám hovoril v jeho prekrásnom liste *“Mučeníctvo a zápal/ passione”* Don Egidio Viganò, v ACS 308) : *Chorí spolubratia sú pre Dona Bosca, akýmsi veľkonočným sprostredkovaním pre získanie väčšieho požehnanie od Pána, pre apoštolské poslanie komunity. Utrpenie prijaté v duchu «da mihi animas» nevyklučuje spolubrata zo spoločného pastoračného frontu; ale ho o to viac umiestňuje do vysunutého zákopu a zveruje mu zvláštnu úlohu. [...]*

Drahý spolubrat, s týmito pár slovami a týmito silnými myšlienkami, som ti chcel konečne z celého srdca povedať dve veci: Veľmi ti ďakujem a tiež veľmi s tebou počítam!

Veľká vďaka za tvoju vernosť a svedectvo, za tvoju trpezlivosť a tvoj veľkodušný každodenný vklad pre Kongregáciu a jej poslanie, za všetky duše, ktorým si pomohol a ktoré ešte pomáhaš zachraňovať.

A súčasne ti chcem povedať, že s tebou rátam, s tvojimi modlitbami a s tvojou každodennou trpezlivou obetou, najmä tou s Ježišom v Eucharistii. Cez túto modlitbu a obetu ti v tomto roku zverujem najmä dva úmysly:

- ♦ za všetkých novicov Kongregácie, [...] aby nemali strach darovať sa Pánovi raz navždy a dať sa k dispozícii Hlavnému Predstavenému ako misionári;
- ♦ za naše misijné prítomnosti v Amerike, najmä medzi domorodým obyvateľstvom, ktoré je najchudobnejšie a najopustenejšie. [...]

Materinská útecha Panny Márie nech je vašou každodennou inšpiráciou a oporou vo vašom saleziánskom živote. Vďaka!

G. Basañes

Don Guillermo Basañes SDB
Radca pre misie

Celý text tohto listu bude poslaný ako príloha tohto čísla “Cagliero 11”



Hned' po noviciáte v Missaglii (Taliansko) v roku 1962, ja a ďalší spolubrat sme boli poslaní do filipínskej provincie, ktorá bola vtedy novovytvorená. Ale najprv sme išli do nášho ponoviciátu v Hong Kongu, v tom čase medzinárodného študentátu filozofie pre Východnú Áziu. Prišiel som keď bolo všetko na začiatku a práve sa začali objavovať prvé miestne povolania. Dnes máme dve živé provincie, ktoré dali počiatok ďalším dvom novým provinciám! Keď bola otvorená nová misijná prítomnosť na Papue Novej Guiney a zverená Filipínam, dal som sa k dispozícii. Pracoval som tam 16 rokov, až kým ma nepovolali späť.

Parkinsonova choroba vošla do môjho života nečakane pred štyrmi rokmi, len niekoľko týždňov po tom čo som slávil 50 rokov veľmi aktívneho saleziánskeho a misionárskeho života v službe mladým na Filipínach a na Papue Novej Guiney. Teraz sa snažím objaviť, čo chce dobrý Boh odo mňa!

Vždy som sa ponáhlal a nemal som čas si odpočinúť. Snažil som sa vždy rozvíjať niektoré pastoračné aktivity, nenachádzajúc si čas na seba: môj život bol úplne darovaný mladým. Dnes

závisím od iných, aj v najjednoduchších veciach každodenného života. Môj invalidný vozík je symbolom mojej neaktivity. Je ťažké prijať túto situáciu, ale snažím sa byť čo najviac nápomocný mo-

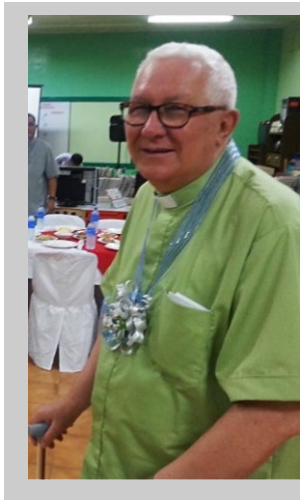
jej komunite, naším mladým prostredníctvom spovedania a svojou prítomnosťou na rôznych aktivitách našej komunity. Ako je mojím zvykom, pozerám a na svoj život Božimi očami a to robí moje dni plné Božieho úsmevu. Volám sa Felice (šťastný) a som 'šťastný' slúžiť Pánovi najmä v tomto špecifickom momente, keď sa približujem k finálnej fáze svojho života.

Myslím, že moja situácia je v skutočnosti Pánovým špeciálnym pozvaním, aby som Mu slúžil, slúžiť jeho Cirkvi, našej Kongregácii a mladým prostredníctvom mojej modlitby a utrpenia ako nástroja

spásy a očistenia za moje hriechy. Zdá sa, že dobrý Pán mi chce zveriť toto špeciálne poslanie, ktoré je vhodné môjmu veku a mojej situácii!

Pomôžte mi vašimi modlitbami urobiť z môjho života RADOSTNÝ dar Pánovi, obetujúc moje utrpenie pre jeho Cirkev, pre našu Kongregáciu a pre mladých!

Don Felice Furlan SDB
Taliansky, misionár na Filipínach



Svedectvo saleziánskej misionárskej svätosti

Don Pierluigi Cameroni SDB, Postulatore Generale per le Cause dei Santi



Blahoslavený Luigi Variara (1875-1923), apoštol malomocných a zakladateľ Dcéry Najsvätejších srdc Ježiša a Márie, takto písal svojim duchovným dcéram tesne pred smrťou: „*Posväcujeme chvíle života, ktoré ešte ostávajú, aby plody ostali naveky. Aký som šťastný keď myslím na nebo! Tam sa všetci stretneme a budeme večne šťastní. Nateraz žijeme zjednotení v duchu: poslušní, pokorní, čistí, umŕtvení, ale len pre lásku... Nenechám vás sirotami, pretože moje modlitby sú neutíchajúce v túžbe, aby som vás videl všetky sväte*”.



Saleziánsky Misijný Úmysel

Abyste v regióne Cono Sud vedeli rozpoznať v ľudovej zbožnosti našich farností evanjelizátorskú silu, ktorá pochádza z Ducha Svätého a takto mohli byť vždy bližšie k jednoduchým a biednym.

V Evangelii Gaudium (122-129) Pápež František uznáva v ľudovej zbožnosti silu pre evanjelizovanie národa, kde je Duch Svätý protagonistom. Ľudová zbožnosť je legitímnym spôsobom ako žiť vieru, spôsobom ako sa cítiť súčasťou Cirkvi a byť misionármi.

